

President Henry B. Eyring

förste rådgivare i första presidentskapet

sabbatsdagen, men under mina särskilda och förmildrande omständigheter är det okej att bara den för här gången inte göra det.” Men han säger att hela hans liv har visat sig vara en ständig ström av förmildrande omständigheter, och hade han gått över gränsen just den gången skulle det ha varit så mycket lättare att gå över gränsen igen nästa gång när något kom upp som var krävande och avgörande. Läxan han lärde sig är att det är lättare att hålla buden 100 procent av tiden än det är att hålla dem 98 procent av tiden.¹³

Mina älskade bröder, må vi fyllas med tacksamhet för *rätten* att välja, acceptera *ansvaret* att välja och alltid vara medvetna om *resultatet* av våra beslut. Som prästadömsbärare kan vi alla vara ett och kvalificera oss för vår himmelske Faders vägledande inflytande genom att fatta noggranna och korrekta beslut. Vi är engagerade i Herrens Jesu Kristi verk. Vi, liksom människor i gångna tider, har lytt hans kallelse. Vi går hans ärenden. Vi ska lyckas med den heliga befallningen: ”Rena er, ni som bär Herrens kär!”¹⁴ Att det må ske är min högtidliga och ödmjuka bön, i Jesu Kristi, vår Mästares namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: David O. McKay* (2003), s. 211.
2. 2 Nephi 2:27.
3. Moroni 7:16.
4. 2 Nephi 28:21.
5. 2 Nephi 28:22.
6. 2 Nephi 28:21.
7. Se Lewis Carroll, *Alice i Underlandet*.
8. *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* (1997), s. 294.
9. 1 Kor 10:13.
10. Jes 1:18.
11. L&F 58:42.
12. 5 Mos 5:32–33.
13. Se Clayton M. Christensen, ”Decisions for Which I’ve Been Grateful” (tal under andligt möte vid Brigham Young University–Idaho, 8 juni 2004), www.byui.edu/presentations.
14. Jes 52:11.

Sätt din lit till Gud, gå sedan och gör det som han befallt

Du visar att du litar på Herren när du lyssnar för att lära dig, omvända dig och sedan gå ut och göra det som han befäller.

Mina kära bröder och systrar, det är en ära att få tala till er den här sabbatsdagen. Jag känner mig ödmjuk inför uppdraget att tala till miljontals sista dagars heliga och våra vänner över hela världen. Som förberedelse för det här heliga uppdraget bad jag och begrundade era personliga behov och frågade Herren vad han ville att jag skulle tala till er om.

Era behov är stora och varierande. Var och en av er är ett unikt Guds barn. Gud känner dig personligen. Han sänder budskap till uppmuntran, tillrättavisning och vägledning, anpassade till dig och dina behov.

För att upptäcka vad Gud ville att jag skulle tala om på den här konferensen läste jag hans tjänares ord i skrifterna och under tidigare konferenser. Jag fick svar på mina böner när jag läste Almas ord, som var en trogen Herrens tjänare i Mormons bok:

”O, att jag vore en ängel och kunde få mitt hjärtas önskan uppfylld, så att jag kunde gå ut och tala som med

Guds basun, med en röst som fick marken att skaka, och ropa omvändelse till varje folk!

Ja, jag skulle som med åskans röst förkunna omvändelse och återlösningsplanen för varje själ så att de omvände sig och kom till vår Gud, så att det inte längre skulle kunna finnas någon sorg på hela jordens yta.

Men se, jag är en människa och syndar i min önskan, ty jag borde vara nöjd med det som Herren har tilldelat mig.”¹

Och sedan fann jag i Almas eftertanke den vägledning jag hade bett om: ”Ty se, Herren låter alla nationer få människor från sitt eget land att på sitt eget språk undervisa om hans ord, ja, med visdom om allt som han anser lämpligt att de bör få. Således ser vi att Herren ger råd i visdom enligt det som är rätt och sant.”²

När jag läste det budskapet från en Guds tjänare såg jag tydligt vilken uppgift jag hade idag. Gud sänder budskap och bemyndigade budbärare

till sina barn. Min uppgift är att bygga så stor tillit till Gud och hans tjänare att vi går ut och gör det som Herren har befallt. Han vill att vi ska göra det eftersom han älskar oss och vill att vi ska känna glädje. Och han vet att brist på tillit till honom medför sorg.

Den bristen på tillit medförde sorg för vår himmelske Faders barn långt innan världen skapades. Vi vet genom Guds uppenbarelser till profeten Joseph Smith att många av våra bröder och systrar i föruttillvaron förkastade planen för vårt jordeliv när den presenterades av vår himmelske Fader och hans äldste Son Jehova.³

Vi känner inte till alla skälen till att Lucifer kunde starta ett uppror med sådan fruktansvärd framgång. Men en sak är klar. De som förlorade vädelsen att få komma ner till jorden litade inte nog på Gud för att undvika evig olycka.

Det här sorgliga mönstret av brist på tillit till Gud har funnits sedan skapelsen. Det är med varsamhet jag ger exempel från Guds barns liv, eftersom jag inte känner till alla skälen till att de inte hade tro nog att lita på honom. Många av er har studerat kriserna i deras liv.

Jona, till exempel, förkastade inte bara Guds befallning att bege sig till Nineve utan gav sig iväg åt andra hållet. Naaman litade inte på Herrens profets uppmaning att bada i en flod så att Herren skulle kunna bota hans spetälska. Han tyckte att det enkla uppdraget var under hans värdighet.

Frälsaren bjöd Petrus att lämna båtens trygghet för att gå till honom på vattnet. Vi upplever hans smärta och ser hur vi själva behöver lita mer på Gud när vi läser i skriften:

”Vid fjärde nattvåken kom Jesus till dem, gående på sjön.

När lärjungarna fick se honom gå på sjön, blev de förskräckta och sade:

’Det är en vålnad.’ Och de skrek, så rädda var de.

Men genast sade Jesus till dem: ’Var lugna. Det är jag. Var inte rädda.’

Petrus sade: ’Herre, om det är du, så befall att jag skall komma till dig på vattnet.’

Jesus sade: ’Kom!’ Petrus steg ur båten och gick på vattnet fram till honom.

Men när han såg hur häftigt vinden låg på, blev han rädd och började sjunka. Då ropade han: ’Herre, hjälp mig!’

Genast räckte Jesus ut handen och grep tag i honom och sade: ’Så lite tro du har! Varför tvivlade du?’⁴

Vi kan hämta mod från det faktum att Petrus lärde sig att lita tillräckligt på Herren för att med trofasthet tjäna honom ända fram till sin martyrdöd.

Den unge Nephi i Mormons bok väcker en önskan inom oss att utveckla en sådan tillit till Herren att vi lyder hans befallningar, hur svåra de än tycks vara. Nephi stod inför fara och sannolik död när han sade de tillitsfulla ord som vi alltid kan och måste känna i hjärtat: ”Jag skall gå och göra det som Herren har befallt, ty jag vet att Herren inte ger människobarnen några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem.”⁵

En sådan tillit kommer av att man känner Gud. Mer än något annat folk på jorden har vi, genom de underbara händelser som åtföljde evangeliets återställelse, känt den frid Herren erbjöd sitt folk med följande ord: "Bli stilla och besinna att jag är Gud."⁶ Jag känner djup tacksamhet över att Gud har uppenbarat saker om sig själv så att vi kan lära oss att lita på honom.

För mig började det med året 1820 då en ung pojke gick till en skogsdunge på en gård i staten New York. Pojken Joseph Smith Jr gick mellan träden tills han fann en undanskymd plats. Han knäböjde i bön med fullständig förtröstan på att Gud skulle besvara hans vädjan att få veta vad han skulle göra för att bli renad och frälst genom Jesu Kristi försoning.⁷

Varje gång jag läser hans berättelse ökar min tillit till Gud och hans tjänare:

"Jag [såg] en ljuspelare alldeles över mitt huvud, klarare än solen, som sänkte sig gradvis tills den föll på mig.

Så snart den syntes fann jag mig befriad från den fiende som hållit mig bunden. När ljuset vilade på mig såg jag två personer vilkas glans och härlighet trotsar all beskrivning, stående över mig i luften. En av dem talade till mig och nämnde mig vid namn och sade, medan han pekade på den andre: *Denne är min älskade Son. Hör honom!*"⁸

Fadern uppenbarade för oss att han lever, att Jesus Kristus är hans älskade Son och att han älskade oss tillräckligt för att sända den Sonen för att frälsa oss, hans barn. Och eftersom jag har ett vittnesbörd om att han kallade denne olärde pojke till apostel och profet, litar jag på hans apostlar och profeter idag och dem de kallar att tjäna Gud.

Den tilliten har välsignat mitt liv och min familjs liv. För många år sedan hörde jag president Ezra Taft Benson tala på en konferens som

den här. Han rådde oss att göra allt vi kunde för att befria oss från skulder och förbli skuldfria. Han nämnde inteckningar. Han sade att det kanske var omöjligt men att det vore bäst om vi kunde betala av alla inteckningar.⁹

Jag vände mig till min hustru efter mötet och frågade: "Tror du att vi på något sätt skulle kunna göra det?" Först kunde vi inte det. Men den kvällen kom jag att tänka på en fastighet vi ägde i en annan delstat. Vi hade i årtal försökt sälja den utan framgång.

Men eftersom vi litade på Gud och orden i ett budskap från en av hans tjänare ringde vi på måndagsmorgonen till mannen i San Francisco som hade

i uppdrag att sälja vår fastighet. Jag hade ringt honom några veckor innan och han hade då sagt: "Ingen har visat intresse för din fastighet på flera år."

Men måndagen efter konferensen fick jag ett svar som än idag stärker min tillit till Gud och hans tjänare.

Mannen i andra änden sade: "Tänk att du skulle ringa just idag. En man kom in idag och frågade om han fick köpa din fastighet." Jag frågade häpet: "Hur mycket är han villig att betala?" Det var några dollar över beloppet på vårt inteckningslån.

Någon skulle kanske säga att det var en tillfällighet. Men vi betalade av vårt bolån. Och vår familj lyssnar

fortfarande på det profeten säger för att se om där finns något vi behöver göra för att finna den trygghet och frid som Gud vill att vi ska ha.

Sådan tillit till Gud kan välsigna samhällen såväl som familjer. Jag växte upp i en liten stad i New Jersey. Det var mindre än 20 medlemmar som kom till vår lilla gren i kyrkan.

En av dem var en äldre kvinna, en mycket ödmjuk ny medlem i kyrkan. Hon var invandrare och bröt kraftigt på norska. Hon var den enda medlemmen i kyrkan i sin släkt och den enda medlemmen i kyrkan i staden där hon bodde.

Genom min far som var grenspresident kallade Herren henne till president för Hjälpföreningen i grenen. Hon hade ingen handbok att rådfråga om vad hon skulle göra. Inga andra medlemmar i kyrkan bodde nära henne. Hon visste bara att Herren brydde sig om de behövande och att mottot för Hjälpföreningen var: "Kärleken upphör aldrig."

Vi befann oss mitt i det vi kallar "den stora depressionen". Tusentals var arbetslösa och hemlösa. Eftersom hon kände att hon hade ett uppdrag från Herren bad hon sina grannar om gamla kläder. Hon tvättade kläderna, strök dem, packade dem i kartonger och ställde dem på bakre verandan. När män utan pengar behövde kläder och bad hennes grannar om hjälp brukade de säga: "Gå till huset längre ner på gatan. Där bor det en mormonkvinna som ger dig det du behöver."

Herren styrde inte över staden, men han ändrade en del av den till det bättre. Han kallade en liten och späd kvinna som trots att hon var ensam litade tillräckligt på honom för att ta reda på vad han ville att hon skulle göra och sedan gjorde det. Tack vare sin tillit till Herren kunde hon hjälpa hundratals av vår himmelske Faders behövande barn i den staden.

Samma tillit till Gud kan välsigna nationer. Jag har lärt mig att vi kan lita på att Gud uppfyller Almas löfte: "Ty se, Herren låter alla nationer få människor från sitt eget land att på sitt eget språk undervisa om hans ord, ja, med visdom om allt som han anser lämpligt att de bör få."¹⁰

Gud styr inte över nationer, men han är medveten om dem. Han kan placera, och placerar verkligen, människor i inflytelserika ställningar som önskar det som är bäst för folket och som litar på Herren.¹¹

Jag har sett det när jag rest runt om i världen. I en stad på över tio miljoner människor talade jag till några tusen sista dagars heliga som samlats till konferens. Den hölls i en stor idrottsarena.

Före mötets början märkte jag en stilig ung man som satt på första raden. Han var omgiven av andra som liksom han var bättre klädda än de flesta runt omkring dem. Jag frågade kyrkans generalauktoritet som satt nära mig vilka männen var. Han viskade att det var stadens borgmästare och hans stab.

När jag gick till min bil efter mötet såg jag till min förvåning att borgmästaren och hans stab väntade där för att hälsa på mig. Han steg fram, räckte mig handen och sade: "Tack för att du kom till vår stad och till vårt land. Vi är tacksamma för det ni gör för att bygga upp ert folk. Med sådana människor och sådana familjer kan vi skapa den harmoni och framgång som vi önskar för vårt folk."

Jag såg i den stunden att han var en av de i hjärtat uppriktiga som Gud gett makt bland sina barn. Vi är en liten minoritet bland medborgarna i den stora staden och nationen. Borgmästaren visste mycket litet om våra lärdomar och kände få av våra medlemmar. Men Gud hade sagt till

honom att de sista dagars heliga, som förbundet sig att lita på sin Gud och hans bemyndigade tjänare, skulle vara ett ljus för hans folk.

Jag känner de Guds tjänare som talar till er under den här konferensen. De har kallats av Gud att undervisa hans barn. Herren har sagt om dem: "Vad jag, Herren, har talat, det har jag talat, och jag ursäktar mig inte. Och även om himlarna och jorden förgås, skall mina ord inte förgås utan skall alla uppfyllas, antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma."¹²

Du visar att du litar på Herren när du lyssnar för att lära dig, omvända dig och sedan gå ut och göra det som han befäller. Om du litar på Gud tillräckligt för att lyssna efter hans budskap i varje predikan, sång och bön under den här konferensen, så ska du finna det. Och om du sedan går ut och gör det som han vill att du ska göra, växer din förmåga att lita på honom och med tiden överväldigas du av tacksamhet över att finna att han i sin tur litar på dig.

Jag vittnar om att Gud talar idag genom sina utvalda tjänare i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Thomas S. Monson är Guds profet. Vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus lever och älskar oss. Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Alma 29:1-3.
2. Alma 29:8.
3. Se L&F 29:36-37; Abraham 3:27-28.
4. Matt 14:25-31.
5. 1 Nephi 3:7.
6. Ps 46:11.
7. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 28.
8. Joseph Smith — Historien 1:16-17.
9. Se till exempel Ezra Taft Benson, "Förbered er för förödelsens dag", *Nordstjärnan*, apr. 1980, s. 60.
10. Alma 29:8.
11. Se 2 Krön 36:22-23; Esra 1:1-3; Jes 45:1, 13.
12. L&F 1:38.